

2. [NARAMNY ai

N sg f n(a)r(a)mn(a).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Bardzo duży, wielki (z czes. náramný): próżnowałby [młody kaznodzieja] i inne rzeczy potrzebne opuszczałby, a tak naramna szkoda młodemu byłaby stąd. AktaSynod I 93.

FP